

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/395/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6811206003
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6811206003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, IČO 36 613 843, proti odporcom: v 1. rade: V. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., P. XXX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou H. F., tajomníčkou Informačného centra Okresného súdu Zvolen, v 2. rade: M. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J., P. XXX/XX, zastúpená splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária XXX XX E., J. A. X/T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom 080 05 Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátska kancelária XXX XX E., J. A. X/T., o zaplatenie sumy 3 340,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 06.06.2013 proti rozsudku Okresného súdu Revúca číslo konania 3C/86/2012-185 zo dňa 09.05.2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa voči odporkyňi 2/ v celom rozsahu zamietol, **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania odporkyne 2/ **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyňi 2/ trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 457,73 eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet jej splnomocneného právneho zástupcu.

Výrok rozsudku, ktorým súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 473,74 eur **m e n í** tak, že vedľajší účastník na strane odporcov **n e m á** právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok nedotknutý.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyňi v 2. rade trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 59,26 eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet jej splnomocneného právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 340,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 2 329,54 eur od 14.01.2008

do 23.10.2009, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 329,54 eur od 24.10.2009 do zaplataenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh navrhovateľa voči odporcovi 1/ zamietol. Návrh voči odporkyni 2/ zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný a rozhodol o trovách konania, keď uložil odporcovi 1/ povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 532,50 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania

vedľajšiemu účastníkovi v sume 473,74 eur a odporkyni 2/ v sume 233,90 eur, všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporkyne 2/ a vedľajšieho účastníka. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že uplatnený nárok pokiaľ ide o sumu istiny vo vzťahu k odporcovi 1/ bol dôvodný, pretože odporca 1/ porušil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvného vzťahu s navrhovateľom a to poskytnuté peňažné prostriedky na základe Zmluvy o poskytnutí flexipôžičky riadne a včas splácať. Odporca 1/ písomne uznal čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok voči navrhovateľovi, pričom súd konštatoval, že v súlade s ustanovením § 323 Obchodného zákonníka uznaním záväzku vznikla vyvrátiteľná právna domnienka o existencii záväzku v deň uznania záväzku odporcom 1/. Odporca 1/ túto právnu domnienku nevyvrátil, preto mal súd za to, že odporca 1/ mal ku dňu 19.09.2009 povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 489,54 eur s príslušenstvom. Súd sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal aj s námietkou vedľajšieho účastníka a vyslovil, že vo vzťahu k odporcovi 1/ nepovažuje dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko je plne v súlade s ustanovením § 323 Obchodného zákonníka. Bola dodržaná písomná forma, je uvedený dôvod vzniku a vôľa dlžníka dlh splniť. Z uvedeného dôvodu potom súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku premlčania uplatneného nároku voči odporcovi 1/, nakoľko pokiaľ došlo platne k uznaniu záväzku dňa 19.09.2009, štvorročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 407 Obchodného zákonníka by uplynula dňa 19.09.2013, pričom návrh na začatie konania navrhovateľ podal na príslušný súd dňa 21.11.2011. Nakoľko však navrhovateľ súdu nepredložil dôkaz o výpovedi zmluvy, súd mu nepriznal požadované úroky z omeškania z priznanej sumy istiny od 24.06.2005 tak, ako ich požadoval, pretože súd mal za to, že celá pohľadávka zo zmluvy o flexipôžičke sa stala splatnou až dňa 13.01.2008, kedy podľa zmluvy bola splatná posledná mesačná splátka. Odporca 1/ tak bol v omeškani odo dňa 14.01.2008 a súd navrhovateľovi priznal úroky z omeškania z dlžnej sumy istiny od tohto dátumu. Pokiaľ ide o nárok voči odporkyni 2/, súd v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k tejto účastníčke konania konštatoval, že pristúpenie k záväzku zo dňa 19.09.2009, na základe ktorého si navrhovateľ uplatnil svoj nárok aj voči odporkyni 2/ a to spoločne a nerozdielne s odporcom 1/, je neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V článku 1.3 dohody podpísanej odporkyňou 2/ dňa 19.09.2009 je uvedená odporkyňa 2/ ako osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporkyňa 2/ však žiadnym spôsobom neprehlasuje, že pristupuje k záväzku odporcu 1/, zároveň ani nie je bližšie špecifikované, o aký záväzok ide, čím je tento právny úkon neurčitý. Odporkyňa 2/ neprejavila písomne vôľu splniť dlh za dlžníka, je len označená ako pristupujúca osoba bez ďalšieho vyjadrenia. Navyše z čl. 1.3 dohody nevyplýva, k akému konkrétnemu záväzku odporkyňa 2/ pristupuje. Z dôvodu neplatnosti pristúpenia k záväzku potom súd nárok navrhovateľa voči odporkyni 2/ ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o trovy konania, súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p. priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 532,50 eur, nakoľko bol skoro plne úspešný v konaní (neúspešný len v nepatrnej časti). Ohľadom trov odporkyne 2/ a vedľajšieho účastníka konania súd postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a náhradu trov prvostupňového konania im priznal v plnom rozsahu, pričom v odôvodnení týchto výrokov súd skúmal a rozdelil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia urobené splnomocneným advokátom, ktorý zastupoval tak odporkyňu 2/, ako aj vedľajšieho účastníka. Súd okrem špecifikovaných úkonov právnej služby priznal oboj účastníkom aj náhradu cestovného a náhradu za stratu času, každému v jednej polovici, v súvislosti s účasťou advokáta oboch účastníkov na pojednávaní konanom dňa 09.05.2013. Vedľajšiemu účastníkovi konania tak súd priznal náhradu trov konania v sume 473,74 eur a odporkyni 2/ trovy konania v sume 233,90 eur, ktoré uložil súd navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi a odporkyni 2/ na účet splnomocneného advokáta v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ a to voči výroku rozsudku súdu 1. stupňa, ktorým súd nárok navrhovateľa voči

odporkyni 2/ zamietol a voči výrokom, ktorým súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť trovy konania odporkyni 2/ a vedľajšiemu účastníkovi. Navrhovateľ uviedol, že odporkyňa 2/ dňa 19. 9. 2009

podpísala dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, pričom sa domnieva, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka. Navrhovateľ považuje tento právny úkon odporkyne 2/ za dostatočne určitý a jednoznačný, pričom zastáva názor, že v danom prípade nejde o žiadnu komplikovanú formuláciu a z textu je jednoznačne zrejmé, že odporkyňa 2/ pristupuje k záväzku odporcu 1/, ktorý uznal a zaviazal sa ho splácať v pravidelnom mesačných splátkach. Podpisom dohody došlo tak nespochybniteľne k pristúpeniu k záväzku a k uznaniu dlhu a nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Odporcovia zároveň potvrdili svoju vedomosť o prípadnom premlčaní dlhu. Navrhovateľ namieta, že prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov konania a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu. Taktiež uviedol, že odporkyňa 2/ podpisovala dohodu vo svojom bydlisku, teda mala možnosť dohodu pokojne si prečítať a v prípade, ak mala záujem uzatvoriť túto dohodu, vysloviť s ňou súhlas svojím podpisom, prípadne vysloviť nesúhlas s jej obsahom. Ide tak nespochybniteľne o prejav slobodnej vôle odporkyne 2/. Takáto forma dohody medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom nie je ničím neobvyklým a nemožno ju hodnotiť ako nekalú obchodnú prax zo strany veriteľa. Navrhovateľ zároveň nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia odporkyne 2/ a vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko právny zástupca zastupoval oboch účastníkov, teda odporkyňu 2/ aj vedľajšieho účastníka, ktorí boli zastúpení tým istým advokátom. Navrhovateľ preto zastáva názor, že vyjadrenie, či už písomné alebo ústne, podané v mene odporkyne 2/ alebo vedľajšieho účastníka, sú obsahovo v zásade podobné a nie sú v nich uvedené žiadne nové či odlišné skutočnosti a nespĺňajú požiadavku účelnosti. Navrhovateľ preto nevidí dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporkyne, ako aj vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ považuje úkony vykonané ich právnym zástupcom len za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. Navrhovateľ má za to, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a je preto namieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p.. Navyše sa domnieva, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcov, navyše združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. S poukazom na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov potom navrhovateľ dôvodí, že priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi by došlo len k podpore nekorektného postupu zo strany združenia v spotrebiteľských veciach. Na základe týchto argumentov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa voči odporkyne 2/ v plnom rozsahu a vedľajšiemu účastníkovi a odporkyne 2/ náhradu trov konania neprizná, respektíve

rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zruší a vec vráti súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ si súčasne uplatnil a vyčísľil aj trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne 2/ za oboch týchto účastníkov. Rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutých výrokoch považuje za správne tak po stránke právnej, ako je skutkovej. Uviedol, zhodne so svojimi predchádzajúcimi procesnými vyjadreniami, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznania záväzku zo dňa 19. 9. 2009 je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ ako veriteľ pre spotrebiteľov ako dlžníkov, prípadne pre osobu pristupujúcu k záväzku. Dlžníci nemajú žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Vo vyjadrení k odvolaniu právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne 2/ v širokých teoretických súvislostiach prezentuje svoje právne stanovisko o nutnosti aplikácie spotrebiteľského práva na daný zmluvný vzťah a prezentuje svoje právne argumenty ohľadom právneho postavenia účastníkov konania ako dodávateľa a spotrebiteľov. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol taktiež konkrétne praktiky pracovníkov a splnomocnencov veriteľov, ktorí podľa jeho tvrdenia podvodným a zavádzajúcim spôsobom pod rôznymi zámienkami a vymyslenými zdôvodneniami si vynucujú podpísanie formulárov od spotrebiteľov. Takáto prepracovaná psychologická manipulácia zo strany pracovníkov navrhovateľa vykazuje zjavné prvky nekalých obchodných praktík. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania. Priemerný spotrebiteľ je pritom právne neznalý a neinformovaný a súčasne značne manipulovateľný v situácii, pokiaľ sa dostane pod psychický tlak. Navrhovateľ pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoruje a

porušuje predpisy spotrebiteľského práva a pokiaľ sa pokúša za každú cenu dať svojmu protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, respektíve dohody o uznaní dlhu, je to len snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. S poukazom na rozsiahlu argumentáciu právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne 2/ potom uviedol, že navrhovateľ sa v predmetnej veci nemôže dovolávať platnosti predloženej formulárovej dohody a teda ani právnych účinkov z nej plynúcich. K dôvodom odvolania smerujúcim voči výroku rozsudku, ktorým súd priznal vedľajšiemu účastníkovi a odporkyňi 2/ právo na náhradu trov konania títo účastníci konania uviedli, že s poukazom na

viaceré rozhodnutia všeobecných súdov prináleží nesporne a nepochybniteľne spotrebiteľskému združeniu, zastúpenému advokátom, náhrada trov konania po úspešnom súdnom spore. Na základe týchto argumentov potom vedľajší účastník a odporkyňa 2/ navrhujú rozsudok prvostupňového súdu v časti napadnutom odvolaním navrhovateľa ako vecne správny potvrdiť a uplatnili a vyčísli si aj trovy odvolacieho konania.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne 2/ dodatočne zaslal odvolaciemu súdu ďalšie podanie označené ako doplnenie vyjadrenia odporkyne a vedľajšieho účastníka k odvolaniu. V tomto vyjadrení opätovne zoširoka právne argumentuje ohľadom svojho postoja pri ochrane práv spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach. Uvádza v ňom, že použitie Obchodného zákonníka, ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch, je jednoznačne pre spotrebiteľa znevýhodňujúce, a naopak dodávateľa dostáva do ešte výhodnejšieho postavenia. Mnohé úverové zmluvy, hoci sú takto označené a sú vyhotovené hoci aj bankami, dnes už nemožno považovať za konsenzuálne kontrakty v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Každý právny úkon je vždy potrebné posudzovať podľa jeho obsahu a nie podľa označenia. V závere tohto dopĺňujúceho vyjadrenia potom právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporkyne 2/ s poukazom na uvedené zastáva názor, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru sa vždy spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne Občianskym zákonníkom. Opätovne si uplatnil trovy odvolacieho konania aj za toto dodatočné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku ohľadom odporkyne 2/ podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výrokoch o trovách konania podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je vo výroku tohto rozsudku uvedené.

Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, predovšetkým Zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 13.01.2005, uzatvorenou medzi veriteľom V., a.s. so sídlom v B. a odporcom 1/, ak dlžníkom, Všeobecnými obchodnými podmienkami V., a.s. na poskytovanie spotrebných úverov a poisťných spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 08.12.2006, Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom 1/ zo dňa 19.09.2009 a Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou 2/ zo dňa 19.09.2009 a po ich dôkladnom zvážení a vyhodnotení následne na podklade takto zisteného skutkového stavu zaujal právne stanovisko obsiahnuté v rozsudku, ktorým súd meritórne rozhodol. Je potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ, ako odvolateľ v časti meritórneho rozsudku, neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu prvého stupňa, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 213 ods. 4 a 5 O.s.p. o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť prezentované v prvostupňovom konaní. Odvolaním len spochybnil vyvodený právny názor súdu prvého stupňa na podklade vykonaného dokazovania.

Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ohľadom napadnutého meritórneho výroku v časti zamietnutého návrhu navrhovateľa voči odporkyňi 2/ a aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol, pričom vzhľadom

na presvedčivosť a správnosť argumetácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uviesť žiadne ďalšie argumenty.

Vychádzajúc z ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

Oboznámením sa s obsahom Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou 2/ zo dňa 19.09.2009, ktorá mala tvoriť hmotnoprávny základ jej pasívnej vecnej a procesnej legitímácie v danom konaní, sa odvolací súd plne stotožňuje s konštatovaním obsiahnutým v odôvodnení zamietajúceho výroku rozsudku vo vzťahu k odporkyňi 2/. Predmetnú dohodu nemožno považovať za platný právny úkon a platné pristúpenie k záväzku v zmysle ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu jej neurčitosti. V článku 1.3 predmetnej dohody okrem označenia osoby odporkyne 2/, ako „osoby pristupujúcej k záväzku podľa § 533 a nasl. zák.40/1964 Zb.“ absentuje akýmkoľvek určitým spôsobom vymedzený rozsah a obsah tohto právneho úkonu, teda predovšetkým jasne a určito prezentovaný prejav vôle, resp. prehlásenie osoby, že pristupuje k záväzku a súčasne aj jasné a určité vymedzenie ku akému konkrétnemu záväzku a v akom rozsahu prejavuje vôľu táto osoba pristúpiť. Súd prvého stupňa preto vecne správne návrh voči odporkyňi 2/ v celom rozsahu zamietol a to z dôvodu neplatnosti pristúpenia k záväzku pre neurčitosť a absenciu základných náležitostí tohto právneho úkonu. Odvolací súd preto rozsudok v tomto výroku ako vecne správny potvrdil.

V nadväznosti na procesný úspech odporkyne 2/ v celom rozsahu jej tak s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. prináleží náhrada trov prvostupňového konania, avšak odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa pri výpočte trov konania nepostupoval správne. Predovšetkým konštatovanie plného procesného úspechu vedľajšieho účastníka (keď mu súd priznal náhradu trov s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.) nezodpovedá meritórnemu rozhodnutiu súdu. Vedľajší účastník odo dňa 26.10.2012, kedy ohlásil vstup do konania, vystupoval na strane oboch odporcov, pričom tým, že súd nároku v celom rozsahu istiny vo vzťahu k odporcovi 1/ vyhovel a vo vzťahu k odporkyňi 2/ návrh v celom rozsahu zamietol, je možné konštatovať, že procesný úspech vedľajšieho účastníka v konaní zodpovedá aj jeho procesnému neúspechu, a to v rovnakej miere. Odvolací súd preto napadnutý výrok rozsudku ohľadom trov konania vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil a s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

Odporkyňi 2/ vzhľadom na procesný úspech v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. prináleží náhrada trov prvostupňového konania spočívajúca v náhrade trov právneho zastúpenia (odporkyňa 2/ udelila všeobecnú plnú moc advokátovi JUDr. Andrejovi Cifrovi, so sídlom Advokátska kancelária XXX XX E., J. A. X/T. dňa 07.05.2013) a to za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ďalej „vyhláška“) hodnota za jeden úkon právnej služby 131,13 eur + režijný paušál 7,63 eur a za účasť na pojednávaní konanom dňa 09.05.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky) v hodnote 131,13 eur + 7,81 eur, spolu odmena advokáta v sume 277,70 eur, ku ktorej advokátovi prináleží aj 20% sadzba DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky), spolu odmena advokáta + DPH v sume 333,24 eur. Odvolací súd priznal ako účelné trovy konania odporkyne 2/ aj uplatnenú náhradu cestovného (§ 15 písm. a/ vyhlášky) spojenú s účasťou advokáta (resp. jeho substitúta) na pojednávaní konanom dňa 09.05.2013 na trase E.- Revúca a späť, 170 km, spotreba 6,5 l/100km, cena za l liter paliva 1,39 eur, spolu 46,43 eur a taktiež náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávanie a späť dňa 09.05.2013 za 6 začatých polhodín x 13,01 eur, spolu 78,06 eur. Trovy prvostupňového konania odporkyne 2/ spočívajúce v trovách právneho zastúpenia (odmena advokáta, náhrada cestovného a náhrada za stratu času) tak boli odvolacím súdom priznané v sume 457,73 eur, ktoré je odporkyňi 2/ povinný nahradiť navrhovateľ, ako vo vzťahu k odporkyňi 2/ neúspešný účastník konania a to na účet splnomocneného právneho zástupcu odporkyne 2/, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolačný súd potom na základe uvedeného, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku v časti zamietnutia návrhu vo vzťahu k odporkyni 2/ podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny a vo výrokoch o trovách prvostupňového konania podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je vo výrokoch tohto rozsudku uvedené.

Vo zvyšnej, odvolaniami nenapadnutej časti, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k odporkyni 2/ a priznal jej, ako v odvolacom konaní plne úspešnej účastníčke konania trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 21.06.2013) v uplatnenej sume 51,45 eur + 7,81 eur režijný paušál, spolu v sume 59,26 eur, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni 2/ v lehote do troch dní odo dňa doručenia rozsudku na účet jej splnomocneného zástupcu. Odvolačný súd nepriznal odporkyni 2/ trovy odvolacieho konania za podanie zo dňa 07.11.2013 (doplnenie vyjadrenia k odvolaniu), nakoľko ho už vzhľadom na obsah vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 21.06.2013 nepovažoval za účelné.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.